

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 101 i art. 102 w związku z art. 98 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽³⁾ poprzez zastosowanie procedury odzyskiwania należności w drodze potrącenia, pomimo że postanowienie z dnia 27 października 2021 r. nakładało kary dzienne w okresie do dnia wykonania postanowienia Wiceprezesa Trybunału z dnia 14 lipca 2021 r.⁽⁴⁾, zaś z dniem 15 lipca 2022 r. przestały być stosowane przepisy, których zawieszenia stosowania wymagało postanowienie z dnia 14 lipca 2021 r.

⁽¹⁾ Pismo Komisji Europejskiej z dnia 12 października 2022 r., Ref. ARES(2022)7041596.

⁽²⁾ Pismo Komisji Europejskiej z dnia 23 listopada 2022 r., Ref. ARES(2022)8087579.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. U. 2018, L 193, S. 1).

⁽⁴⁾ Postanowienie Wiceprezesa Trybunału z dnia 14 lipca 2021 r., Komisja/Polska, C-204/21 R, EU:C:2021:593.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2022 r. – TO/EUAA

(Sprawa T-831/22)

(2023/C 63/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TO (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Azyłu (EUAA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi i w konsekwencji;
- stwierdzenie nieważności decyzji podjętej przez [poufne]⁽¹⁾, z dnia [poufne] o rozwiązaniu umowy skarżącej o sygnaturze [poufne], która weszła w życie tego samego dnia, doręczona skarżącej w dniu [poufne];
- nakazanie pozwanej zapłaty świadczenia tymczasowego za szkodę majątkową i niemajątkową w łącznej kwocie 45 000 EUR z zastrzeżeniem jej zmiany w toku postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1d, 1e ust. 2, art. 12, 12a, 17 ust. 1 art. 22a i 25 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej stosowanego analogicznie do pracowników kontraktowych na podstawie art. 10 i 11 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, a także naruszenia art. 8, 31 ust. 1, art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽²⁾ z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia podstawowych i ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej, w tym, w szczególności zasady skutecznego wykonywania prawa do obrony, zasady niedyskryminacji, zasady proporcjonalności i zasady dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenie zasady, zgodnie z którą administracja powinna wydać decyzję wyłącznie na podstawie prawnie dopuszczalnych podstaw, to znaczy istotnych i nieobarczonych oczywistymi błędami w ocenie faktycznej lub prawnej oraz przekroczenia uprawnień lub nadużycia władzy.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości i naruszenia godności oraz reputacji skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia, w szczególności art. 4, 5, 14, 16 ust. 2 lit. b) i e), art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 1 lit. e) i g), art. 18 i 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽²⁾ z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE.

⁽¹⁾ Dane poufne utajnione.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 248, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2018, L 295, s. 39.

Skarga wniesiona w dniu 9 stycznia 2023 r. – UA/EUAA

(Sprawa T-3/23)

(2023/C 63/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UA (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi i co za tym idzie;
- stwierdzenie nieważności decyzji nr 99 o sygnaturze [poufne] ⁽¹⁾, podjętej przez zarząd EUAA w dniu [poufne], doręczonej przez sekretariat zarządu pocztą elektroniczną w dniu [poufne] i w niezbędnym zakresie także wszystkich decyzji przygotowawczych lub wykonawczych, w których zdecydowano, że „[poufne] jest zobowiązany do naprawienia szkody poniesionej przez Agencję w wyniku jego poważnego uchybienia prowadzącego to powstania jego osobistej odpowiedzialności finansowej, na podstawie art. 22 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej. Środki prawne i zasady wprowadzające w życie ten obowiązek naprawienia szkody zostaną osobno podane do wiadomości [poufne]”;
- nakazanie pozwanej zapłaty świadczenia tymczasowego za szkodę majątkową i niemajątkową w łącznej kwocie 25 000 EUR z zastrzeżeniem jej zmiany w toku postępowania;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.